

Sygn. akt IV U 393/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2020 roku w Ś.

sprawy z odwołania **K. R.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...) z dnia 25.09. 2019 roku

o zobowiązanie do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku macierzyńskiego

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia 25.09. 2019 roku w ten sposób, iż ustala brak obowiązku zwrotu pobranego zasiłku macierzyńskiego opisanego w zaskarżonej decyzji.

UZASADNIENIE

Powódka K. R. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 25 września 2019r. zobowiązującą ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku macierzyńskiego z funduszu chorobowego w kwocie 6.330,41 zł. za okres od 1.07.2019r. do 21.09.2019r. w uzasadnieniu wskazała, iż nie była pouczana o braku prawa do pobrania wypłaconego świadczenia, a świadczenie to zostało jej przyznane na podstawie złożonych przez nią prawdziwych danych i dokumentów

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Powołano podstawę prawną decyzji, a to art. 29,66 ust1 i3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz art. 84 ust.1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Wskazano, iż z materiału dowodowego wynika, iż płatnik składek dokonał wypłaty zasiłku macierzyńskiego za okres od 5.05.19r. do 30.06.19r. tj. 57 dni i przekazał dokumenty do dalszej wypłaty do ZUS po ustaniu zatrudnienia, od 1.07 do 21.09.19r. organ rentowy dokonał wypłaty zasiłku, mimo iż dziecko powódki urodziło się martwe i zasiłek przysługiwał za okres 56 dni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka K. R. zatrudniona była w (...) SA z/s w K. na podstawie umowy o pracę, która trwała do dnia 30 czerwca 2019r. W trakcie zatrudnienia powódka wystąpiła o udzielenie jej urlopu macierzyńskiego i wypłatę zasiłku macierzyńskiego od dnia 5 maja 2019r. Złożyła przy tym odpis skrócony aktu urodzenia dziecka, w którym wyraźnie zaznaczono, iż dziecko urodziło się martwe. Płatnik składek dokonał wypłaty zasiłku macierzyńskiego za okres od 5.05.19r. do 30.06.19r. tj. 57 dni i przekazał dokumenty do dalszej wypłaty do ZUS po ustaniu zatrudnienia, od 1.07 do 21.09.19r. ;organ rentowy dokonał wypłaty zasiłku.

Powódka pobrała świadczenie w przekonaniu o jego należności. Złożyła stosowne dokumenty, niczego nie zatajała. Z racji tego, że dziecko urodziło się martwe, powódka nie była w stanie myśleć o wymiarze urlopu, wysokości świadczenia itp. Z udzielonych jej w ZUSie po czasie informacji dowiedziała się, iż przeoczono w dokumentach, że dziecko urodziło się martwe.

Dowód:

Akta ZUS (w załączeniu)

Zeznania powódki e- protokół k. 17

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 29 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego urodziła dziecko; zgodnie z art. 180¹ §1 kp w razie urodzenia martwego dziecka (...) pracownicy przysługuje urlop macierzyński w wymiarze 8 tygodni po porodzie.

Niewątpliwie więc świadczenie wypłacone powódce za okres od 30.06.2019r. było nienależne.

Aby jednak ustalić obowiązek zwrotu takiego nienależnie pobranego świadczenia na podstawie art. 84 ust1. ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych muszą zaistnieć przesłanki art. 84.2, zgodnie z którym za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczone o braku prawa do ich pobierania;
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Na podstawie zebranych w sprawie dowodów nie można przyjąć, aby powódka świadomie wprowadziła organ w błąd na skutek okoliczności wskazanych w art. 84 ust2 pkt2 powołanej ustawy. W orzecznictwie sądowym, dotyczącym problematyki zwrotu nienależnie pobranych świadczeń, ugruntowany jest pogląd o możliwości domagania się przez organ rentowy zwrotu nienależnie pobranego świadczenia tylko wówczas, gdy ubezpieczonemu można przypisać złą wolę, przy czym dla ustalenia obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, decydujące znacznie ma świadomość i zamiar ubezpieczonego, który pobrał świadczenie w złej wierze. W niniejszej sprawie powódka złożyła autentyczny dokument w postaci odpisu skróconego aktu urodzenia dziecka, gdzie wyraźnie, dużymi literami wskazano, iż dziecko urodziło się martwe. Wypłata świadczenia nastąpiła zaś na skutek nieuwzględnienia tej okoliczności przez organ rentowy. Trudno zaś, aby kobieta nie będąca z wykształcenia prawnikiem, po traumatycznym przejściu monitorowała i znała wysokość i długość okresu przysługującego jej zasiłku. Zdaniem zatem sądu prowadzi to do wniosku, iż świadczenie nie podlega obowiązkowi zwrotu.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.